

L'art, tretze vegades jove

D'art, a les planes d'aquesta *Revista*, en parlem a cada número. D'artistes joves, emergents (contemporanis, relleu d'altres generacions), com n'ha dit en Sebastià Goday en el dossier que ha coordinat i que publiquem en aquestes planes, en parlem molt menys del que ens agradaria, perquè no hi ha aspecte de la realitat social i cultural de les nostres comarques que no interessi a la *Revista de Girona*, i també, per descomptat, el de l'art i el dels joves artistes.

En presentem tretze en aquest dossier: tots han nascut a partir de l'any 1970, tots han estat escollits per un seguit de crítics i d'historiadors de l'art d'una llista molt més ampla, tots tenen la voluntat de transcendir amb la seva obra, tots subsisteixen com poden en un món on l'art és tot sovint més proposta que objecte

i mai, en tot cas, objecte purament de consum. Hi ha –ja acabem de dir-ho– molts més artistes emergents, però ens fa l'efecte que els tretze d'aquest dossier representen prou bé els nous artistes de casa nostra. Ben entès: actualment, els focus artístics tradicionals de les nostres comarques (Olot, Figueres, Girona, Cadaqués...) mantenen la seva vigència, però, avui més que mai, els artistes van més enllà i coneixen, assumeixen i dialoguen gairebé immediatament amb qualsevol *modernitat* de qualsevol punt del planeta. Hi ha tanta febre creativa, tantes sinèrgies, tantes propostes diferents que difícilment cap museu gironí podria exposar un relat coherent de l'evolució de l'art a les nostres comarques des dels anys trenta del segle passat fins als nostres dies. O aquest relat no hi és o és fragmentari. Vivim

Sis dels artistes
emergents
gironins.
Foto:
Miquel Ribot.

en una època trepidant, els intercanvis són continus i la invasió visual arriba de moltes bandes: de la publicitat estàtica o videogràfica, d'Internet, dels llibres, de les publicacions, de l'esport, de les televisions... L'art, avui, ja no és només pintura i/o escultura, sinó també fotografia, vídeo art, so, instal·lació, *performance* i una barreja d'aquestes i de moltes altres tècniques. Fa temps que els punts de referència de l'art s'han allunyat de la visió purament comercial i burgesa. Però, com sempre, l'art continua essent risc, continua essent suggeriment, evocació, reflex i, no pas necessàriament en últim lloc, punt de vista crític i sacsejada. L'esperit artístic sobreviu i sobreviurà. I sempre hi haurà artistes que, com aquests tretze del dossier que presentem en aquest número, reflectiran el seu moment històric i l'estat *cultural* en què viuen immersos.